

Oglądamy w kinie film grozy:
„Obcy: Romulus”
(2024, reż. Fede Álvarez) -
scenariusz zajęć z filmoterapii

Patryk Daniel
Garkowski

**Oglądamy w kinie film grozy:
„Obcy: Romulus”
(2024, reż. Fede Álvarez) -
scenariusz zajęć z filmoterapii**

**Patryk Daniel
Garkowski**

Patryk Daniel Garkowski: Oglądamy w kinie film grozy:
„Obcy: Romulus” (2024, reż. Fede Álvarez) - scenariusz zajęć z
filmoterapii

ISBN: 978-83-8386-050-3

Data wydania: 23 sierpnia 2024 roku

Wydanie I

Wydawca: Patryk Daniel Garkowski

Okładka: Patryk Daniel Garkowski

Patryk Daniel Garkowski:

Oglądamy w kinie film grozy: „Obcy: Romulus” (2024, reż. Fede Álvarez)

- scenariusz zajęć z filmoterapii

Oglądamy w kinie film grozy: „Obcy: Romulus” (2024, reż. Fede Álvarez) - scenariusz zajęć z filmoterapii

terapeuta zajęciowy, opiekun osoby spędzającej czas wolny	mgr Patryk Daniel Garkowski - pedagog, terapeuta pedagogiczny i zajęciowy, arteterapeuta, resocjalizator, polonista oraz historyk sztuki
adresat oddziaływań	Miłosz X - 17-letni, wysoki chłopiec z poważnym problemem w postaci nadmiernej agresywności. Młodzieniec owy uwielbia wykonywać tricki na hulajnodze, poruszać się na tym wehikule bardzo lubi. Jednak z powodu nagminnego hołdowania swemu zamiłowaniu doznaje on często obrażeń. Niedawno Miłosz przewrócił się na hulajnodze, podczas beztroskiej zabawy, i doznał wówczas okropnych ran: kuku nogi oraz górnej kończyny. Chłopca cechują: zbytnia brawura, pewność siebie oraz lekkomyślność. Niestety, Miłosz atakuje osoby bezdomne i okrutnie znęca się nad nimi, te osoby Miłosz poniża straszliwie. Oto za najważniejszy cel interwencji pedagogiczno-terapeutycznej uznać należy całkowite wyeliminowanie bądź kolosalne zmniejszenie agresywności u rzeczzonego osobnika płci męskiej.
data i zakres godzinowy zajęć	
miejsce spotkania	NoveKino Przedwiośnie, Płock 09-402, ulica Tumska 5A
cele zajęć/ spotkania	- pomoc Miłoszowi w przezwyciężeniu jego kłopotów, w tym przede wszystkim problemu agresywności, - zwalczanie, zneutralizowanie problemu agresywności u drogiego siedemnastoletniego dziecka, potrzebującego natychmiastowego wsparcia, - obrzydzenie Miłoszowi przemocy, postaw agresywnych, bestialskich, czynności, działań degradujących/poniżających, - niedopuszczenie do dalszej demoralizacji u odbiorcy oddziaływań, do jeszcze bardziej intensywnego wykołajenia społecznego u Miłosza, - aktywizacja psychiczna i społeczna młodego, nastoletniego organizmu, - zlikwidowanie/zmniejszenie/ograniczenie u klienta lekkomyślności oraz brawury, - zmotywowanie, zmobilizowanie nastolatka do prawidłowych, bezpiecznych aktywności towarzyskich i sportowych, związanych z czasem wolnym, - wykształcenie, rozwinięcie u młodego mężczyzny rozwagi, uważności, sumienności, uformowanie, rozwinięcie u niego pozytywnego, dobrego, przyjaznego usposobienia, - doznanie przez Miłosza oczyszczenia, uwolnienie go od negatywnych, przytłaczających emocji poprzez kontakt z dziełem sztuki filmowej - horrorem budzącym grozę, - umożliwienie Miłoszowi wyrażenia własnych opinii, refleksji, spostrzeżeń - w związku z filmem: „Obcy: Romulus”, horrorami, filmami grozy, - zapewnienie chłopcu rozrywki, realizacja jego potrzeb wyższego rzędu, w tym zaspokojenie jego potrzeby ciekawości świata oraz potrzeby

Patryk Daniel Garkowski:

Oglądamy w kinie film grozy: „Obcy: Romulus” (2024, reż. Fede Álvarez)

- scenariusz zajęć z filmoterapii

cele zajęć/ spotkania	przygód, - zrozumienie przez Miłosza potrzeb, a także dążeń innych ludzi, - uwrażliwienie młodzieńca na cierpienia, kłopoty innych ludzi, żywych istot, - nauczanie osoby podopiecznej właściwego reagowania w sytuacjach trudnych i stresujących, jak też w sytuacjach publicznych, urzędowych, - poprawa kompetencji społecznych u Miłosza, poprawa jego umiejętności komunikacyjnych oraz dotyczących się współpracowania w grupie, - nauczanie klienta kulturalnego zachowania się w obiekcie kinowym, - ukształtowanie pozytywnych więzi, zacieśnienie więzi młodzieńca Miłosza z pedagogiem-opiekunem, który to specjalista prawo ma stać się dla odbiorcy oddziaływać autorytetem pedagogicznym, a nawet przyjacielem, - uwrażliwienie nastolatka na sztukę, w tym filmową, zmotywowanie jednostki do uprawiania amatorskiego aktorstwa - będącego użyteczną formą terapii pedagogiczno-zajęciowej, potencjalnie uwalniającą od złych emocji i napięć, jeśli takowe u chłopięcego aktora występują, - ukształtowanie u Miłosza pozytywnego stosunku do aktywności, produktywności, do prospołeczności, do pracy, zarówno fizycznej, jak i umysłowej; zorientowanie się, w jakim zawodzie sprawdziłby się Miłosz wyśmienicie, świetnie, zorientowanie samego Miłosza co do tych kwestii, - uformowanie i podtrzymanie zainteresowań Miłosza filmem, kinem, arteterapią (w tym zaś filmoterapią jako metodą arteterapeutyczną), - poprawa myślenia, spostrzegawczości u Miłosza, refleksyjności u tegoż chłopca, jego funkcji, czynności umysłowych; wyrobienie krytycyzmu, - uzyskanie/poszerzenie przez Miłosza wiedzy odnośnie filmów z serii: „Obcy”, wiedzy na temat horroru, filmów grozy, a także zabiegów, środków artystycznych, jakie w takowych dziełach filmowych występują, - zapewnienie Miłoszowi dobrostanu, wielkiego poczucia szczęścia, - poprawa sytuacji bio-psycho-społecznej w przypadku chłopca Miłosza
środki zajęciowe	emitowany w kinie film: „Obcy: Romulus”, plakat filmowy, zwiastun tegoż horroru, informacje na temat filmu zamieszczone na stronie internetowej kina, karta z bločkami informacyjnymi komunikującymi, jak prawidłowo powinien młody człowiek płci męskiej zachowywać się w kinie, bilety do kina, smaczny popcorn, apetyczne naczosy/chipsy/chrupanki, cola/woda
forma terapii zajęciowej	forma indywidualna
metody, techniki terapii zajęciowej	metody: filmoterapia (dziedzina arteterapii), metoda resocjalizującego wpływu kultury, socjoterapia, metoda zadaniowa, metoda przykładu własnego, metoda treningu dobrego zachowywania się w miejscach publicznych, w kulturalnych obiektach, instytucjach techniki: oglądanie filmu, dyskusja przed filmem i po nim, wykład informacyjny, pogadanka, zakupywanie biletów, jedzenia i picia w kasie kinowej, oglądanie zwiastuna filmowego, zapoznavanie się z informacjami odnośnie filmu, z opisem filmu, czytanie karty z bločkami informującymi o prawidłowym zachowaniu się w kinowym obiekcie, siedzenie w prawidłowym miejscu, toteż zgodnym z biletem

Patryk Daniel Garkowski:

Oglądamy w kinie film grozy: „Obcy: Romulus” (2024, reż. Fede Álvarez)

- scenariusz zajęć z filmoterapii

przebieg zajęć
(faza wstępna,
zasadnicza oraz
końcowa)

1) faza wstępna

W kinie oczekuje na Miłosza pedagog-terapeuta. Kiedy młodzieniec przybywa, pan Patryk Daniel Garkowski wita się z nim. Zapytuje o samopoczucie Miłosza, co u niego słychać. Po krótkiej rozmowie wstępnej pedagog i podopieczny podchodzą do kasy biletowej. Oto zostają zakupione bilety. Jednocześnie pedagog pokazuje chłopcu, w jaki sposób kupuje się bilety w kinie i tłumaczy, wyjaśnia, jak wygląda procedura postępowania związana z wejściem do wnętrza sali kinowej. Chłopiec analizuje swój bilet i rozumie dane na nim widniejące.

Potem pedagog i Miłosz siadają przy stoliczku i rozmawiają. Jeszcze troszkę czasu mają, aż film się zacznie - można zatem pogawędzić. Zaraz to arteterapeuta pokazuje Miłoszowi bloczki informacyjne oznajmiające, jak chłopiec powinien się w kinie zachowywać. Miłosz je czyta z uwagą, wnikliwie.

W następnej zaś kolejności opiekun prosi chłopca, by ten włączył stronę internetową kina plockiego - na swym telefonie komórkowym. Chłopcu pokazuje plakat filmowy dzieła: „Obcy: Romulus”, ukazuje informacje na temat kinematograficznego wytworu sztuki. Gdy stanowi to niezbędne, można obejrzeć wtedy zwiastun (trailer) filmu, choć, w moim przekonaniu, nie jest to obligatoryjne, konieczne podczas spotkania terapeutycznego.

Pamiętać należy, aby obejrzeć z bliska - na ścianie w kinie - plakat filmu: „Obcy: Romulus”. Niechaj młodzieniec na żywo, z bliska grafikę tą ujrzy i może niech ją ustnie skomentuje przy terapeutcie. To by było zasadne.

Niebawem Patryk Daniel Garkowski formułuje pytanie wobec swego podopiecznego, czy ten zna filmy z serii: „Obcy”, ponadto czy zna najnowsze filmy związane z tym uniwersum, przede wszystkim film: „Prometeusz”. Jeśli odpowiedź będzie twierdząca, to wówczas niech pedagog zapyta Miłosza o różne kwestie związane z tym uniwersum. Równocześnie niech poruszone zostaną wtedy kwestie z zakresu poetyki filmowej, środków filmowego wyrazu. Na przykład niech pedagog omówi krótko chłopcu, czym jest horror jako gatunek filmowy i literacki, czym jest nastrój grozy i co go kreuje, jakie to elementy, zabiegi. Najlepiej jednak aby chłopiec sam to wszystko wiedział, aby on sam umiał o tym opowiedzieć opiekunowi. Chłopięce: mądrość, błyskotliwość potrafią zaimponować.

Warto też, aby Patryk D. Garkowski poruszył w rozmowie z Miłoszem motyw korporacji, firmy i korporacyjnego wyzysku (w filmie „Obcy: Romulus” mamy do czynienia z korporacją Weyland-Yutani, której nie zależy na zdrowiu, dobrostanie, komforcie ludzkich pracowników), a także motyw emigracji do lepszego miejsca bytowania, egzystencji (przecież to pragnienie opuszczenia przeokropnego ciała niebieskiego towarzyszy bohaterom emocjonującego filmu, stanowi motor ich działania; oto perspektywa użycia opuszczonego statku kosmicznego i tamtejszych komór kriogenicznych niezbędnych do tak długiej, dalekiej podróży {do lwagi leci się dziewięć lat} to ważny składnik napięciowy dla dzieła).

Lecz na zbyt długi wykład i na zbyt długie dyskusje brakować będzie czasu. Zaraz zacznie się film, a wcześniej przed nim reklamy zostaną wyświetlone. Gdy Miłosz sobie zażyczy, to niech pedagog zakupi chłopcu przekąski - popcorn czy naczosy, jeden napój - colę. Spodziewać się należy, że pokarmowe życzenie nastolatka wyrazi. I że tak samo będzie chciał coli. Wieloracy chłopcy lubią pyszności, apetyczne produkty!

Patryk Daniel Garkowski:

Oglądamy w kinie film grozy: „Obcy: Romulus” (2024, reż. Fede Álvarez)

- scenariusz zajęć z filmoterapii

przebieg zajęć
(faza wstępna,
zasadnicza oraz
końcowa)

W związku z tym, że film zaraz się zacznie, magister Patryk Daniel Garkowski i jego podopieczny wchodzi do odpowiedniej sali kinowej. Zajmują oni miejsca stosowne. W istocie długo czekać na film nie muszą.

2) faza zasadnicza

Oto w fazie zasadniczej Miłosz i terapeuta oglądają film. Jednak, co ważne, podczas seansu filmowego, w czasie emitowania filmu, Patryk Daniel Garkowski powinien monitorować chłopca, zerkać na jego zachowania, mimikę, przeżywane emocje. Zareagować musi opiekun, gdy byłoby to konieczne. Na przykład wybitny pedagog powinien zwrócić chłopcu uwagę, gdy ten będzie za głośno albo gdy zdejmie swe obuwie - takie zachowania są nie na miejscu. Trzeba też utrzymać czystość, porządek na stanowisku oglądania. Miłosz nie może absolutnie śmiecić.

3) faza końcowa

Po skończonym filmie specjalista pedagogiczny zwraca uwagę na czystość, na pozostawiony w miejscu porządek. Chwilę później Miłosz i pedagog-terapeuta wychodzą z sali kinowej. Gdy to możliwe, niech usiądą zaraz przy stoliczku i niech odbędzie się rozmowa. Magister Patryk Daniel Garkowski niech zada chłopcu różne pytania, dotyczące filmu, na przykład jakie chłopiec ma po oglądaniu wrażenia, refleksje, spostrzeżenia, jakby na miejscu danych bohaterów on zareagował, co sądzi o działaniach poszczególnych postaci? Czy szczególnie straszny wydał mu się potwór - hybryda - straszna, ohydna istota, łącząca w sobie kod genetyczny ludzki z potwornym, a pod koniec filmu występująca? Czy bardzo się bał drogi, kochany Miłosz złych, przerażających twarzołapów, ksenomorfów? Czego nauczył Miłosza straszliwy film obejrzany? Właśnie tego rodzaju pytania Patryk Daniel Garkowski niech zada Miłoszowi. Z kolei Miłosz będzie odpowiadał na zadane mu pytania, kulturalnie, grzecznie. Bezbrzeżnie ważnym składnikiem filmoterapii jest następująca po projekcji, emisji filmu dyskusja - o niej nie można absolutnie zapominać. Samo oglądanie filmu, bez rozmawiania po nim, odejmowałoby walorów korzystnej formie zajęciowej - filmoterapii. Bez dyskusji potrzebnej filmoterapia figurowałaby jako niepełna.

Na koniec następuje pożegnanie. Patryk Daniel Garkowski uprzejmie dziękuje nastolatкови za spotkanie, za wspólne obejrzenie filmu. Można wówczas ewentualnie ustalić, na jaki nowy, inny film w przyszłości się pójdzie, jakiemu dziełu kinematograficznemu zostaną poświęcone zajęcia kolejne, następne.

Oto już Miłosz samodzielnie dociera do swej jednostki mieszkalnej w Płocku.

Patryk Daniel Garkowski:

Oglądamy w kinie film grozy: „Obcy: Romulus” (2024, reż. Fede Álvarez)

- scenariusz zajęć z filmoterapii

Jak chłopiec powinien zachowywać się w kinie i czego chłopczyk w kinowej sali czynić nie może?

Chłopiec w sali kinowej nie może
hałasować!

Chłopiec nie powinien podczas
oglądania filmu w kinowej sali
zdejmować swych butów, żeby
jego stopy odpoczywały.

Chłopiec musi mieć w kinowej sali
wyciszony telefonik komórkowy!

Młody człowiek nie może
pozostawiać po sobie bałaganu
w kinie, nie może on śmiecić,
zanieczyszczać przestrzeni
użytkowej.

Młodzieniec nie może głośno,
hałaśliwie ziewać w kinowym
pomieszczeniu niczym jakieś
zwierzątko w zoo.

Chłopczyk nie może pluć w kinie
na innych ludzi ani w kierunku
nieożywionej przestrzeni,
w kierunku przedmiotów, obiektów.

Dziecko nie powinno rozmawiać
podczas filmu, hałaśliwie wyrażać
spostrzeżeń, uwag dotyczących
dzieła kinematograficznego.